

РЕШЕНИЕ

№ 15960

гр. София, 25.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 19.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **10509** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Делото е образувано по жалба от М. А. А., [дата на раждане] в С., гражданин на С., чрез адв. Б. от САК, против Решение №126X/01.09.2025г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет.

В жалбата по подробни правни съображения се претендира незаконосъобразност на оспореното решение, претендира се наличие на нови обстоятелства по чл.76а ЗУБ, подробно изложени в последващата молба – смяна на режима в С. и установяване на контрол в страната на групировки с терористично минало; ескалация на въоръжените конфликти; системни нарушения на човешките права – произволни арести, мобилизации от, публични екзекуции, атаки срещу болници и училища; в определени части продължавали действия на активен въоръжен конфликти граждански репресии, докладвана била засилена активност на ДАЕШ, наличие на мини, целенасочени нападения, произволни арести, отвличания и извънсъдебни екзекуции; хуманитарната ситуация оставала драматична 7 липса на вода, електричество, лекарства, разруха на инфраструктурата, над (16 млн. нуждаещи се от помощ, бедност на над 80% в засегнатите региони. Освен тези основния, в жалбата се посочва, че съществувал и пряк риск за оспорвания поради профила му на сунит, отказващ участие във военни действия, неотслужил задължителна служба, застрашен от принудителна мобилизация, международни и местни организации препоръчвали да не се извършват принудителни връщания, отчитайки продължаващото широко

обхватно насилие и липсата ефективна държавна защита.

С жалбата се претендира неправилна преценка на интервюиращия орган, тъй като не анализирал нито едно от посочените обстоятелства, не била приложена актуална съдебна практика – цитира решението по едно конкретно дело на АССГ, позовава се на изявление на представляващ ДАБ по конкретно дело – цитира протокол от съдебно заседание. – относно невъзможността да сочи какви са нападенията на ден, седмица или месец. Претендира се нарушение на процесуалните правила на чл.35, чл. 59 АПК както и т.2 на Тълкувателно решение № 4/2004г. на ВАС относно липсата на мотиви и като извод счита, че в решението липсвали мотиви. Претендира също и нарушаване на чл.75а,ал.2 ЗУБ- новите обстоятелства не били резултата от субективна воля на молителя, а от обективно развитие на ситуацията в С.. Претендира нарушение на чл. 33 от Женевската конвенция, на чл.3 от Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи, не била приложена Директива 2011/95/ЕС която задължавала държавите –членки да предоставят субсидиарна закрила при наличие на сериозна и индивидуална заплаха.

Пред съда жалбата се поддържа чрез адв. Б., който в ход по същество и в подробни писмени бележки претендира основателност на жалбата. Претендира, че в производството пред дАБ са представени нови факти, а оспореното решение било издадено въз основа на остаряла информация. Всички били наясно, че в края на 2024г. група терористи завзели властта и малтретират, избиват и затварят без съд и присъда множество хора. Цитира статии от медии, които показвали продължаващите действия тип гражданска война: от 26.02.2025г. Ранени след атака на турски дрон в кюрдските райони – www.bbc.com, и от сайтовете www.newarab.com, www.snhr.org; www.aljazeera.net; www.reuters.com, www.dailynewsegypt.com www.shafag.com, статии в периода 14.01.2026г. до 21.01.2026г.със заглавия: Турският министър на външните работи заплашва Сирийските демократични сили с военни действия; 6-ма цивилни убити по време на масови арести, извършени от Сирийските демократични сили.; Отвличане на малолетни за военна служба от войниците на Сирийските демократични сили; Обвинения срещу работническата партия на Кюридистан, че се намесва да провали разговорите за примирие в С.; около 1500 бивши бойци на ислямската държава, избягват от затвор в Х.; Песимистичен изглед върху опциите на сирийските демократични сили ; Разпадане на примирието между Сирийската армия и частите на Сирийските демократични сили само след един ден; Сирийските власти обвиняват кюрдите, че минират сгради в и около Х. и провеждат произволни арести на граждани;10 убити цивилни в Х., атака от неизвестни дроне; Престрелка между кюрдски сили и Сирийската армия в Х.; 7 убити и 20 ранени в Х.; Страх от Сирийската армия кара кюрди да напускат К. и други райони с кюрдско население; Турски дрон обстрелва К.; Малолетни бойци в редиците на Сирийските демократични сили; статии от Сирийските власти обвиняват кюрдите за провала на примирието. В жалбата се претендира, че преценката според приложимите разпоредби за повторните молби – чл.76а и чл. 76б ЗУБ, се състои в това дали доказателствата са нови и дали обосновават наличие на нови обстоятелства, които не са обсъждани преди това и които са от съществено значение за личното му положение, също изтъква, че чл.13, ал.2 ЗУБ не въвеждал изискване към представените от чужденеца доказателства, а според разпоредбата допустимостта се свеждала до преценката, дали е налице позоваване на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му на произход.А с оглед на фактите, че южна С. била окупирана от И., в С. и в Североизточна С. се водят всеки ден кървави битки. Тези факти свидетелствали че е налице конкретна заплаха за насилствено вербуване на жалбоподателя за военна служба от кюрдските сили, които съгласно информацията

по справка на Дирекция „Международна дейност“ при дАБ – стр. 12 , представлявали коалиция от недържавни въоръжени групировки, които контролирали цяла Североизточна С.. Кюрдските сили изцяло отговаряли на дефиницията на чл.8, ал.3, предл. 2 ЗУБ за субект, извършващ преследване, тъй като са определени като организации, които контролират значителна част от територията на страната, действията им покривали и смисъла на дефиницията, тъй като отвлечали мъже на възраст от 18-31 г. и ги изпращали направо на линиите на съприкосновение, както постъпили с брата на оспорващия. Претендира и като основание за допускане на молбата за закрила, и по въпроса с мобилизацията от редовната армия и участие в реални бойни действия, където смъртта била почти сигурна за необучени млади хора. Административният орган се произнесъл и извън правомощията си за конкретната фаза, като вместо да установи наличието или липсата на нови факти, относими към процедурата по закрила, същият е извършил преценка по същество, административният орган не е мотивирал акта си, напълно игнорирал твърденията и собствените справки за С.. Тъй като естеството на административния акт не позволявал решаване на въпроса по същество, иска съдът след отмяната на решението да изпрати преписката на компетентния административен орган със задължителни указания по прилагането на закона.

Ответникът, чрез юрк. П. оспори жалбата и претендира неоснователността ѝ, претендира, че оспореното решение е правилно и законосъобразно. Интервюиращият орган не е навлязъл в същността на казуса, а е преценил само доказателствата, приложени към последващата молба за закрила.

По делото са приети доказателствата, представени с жалбата и по административната преписка, както и допълнително представените от страните.

Административен съд - София град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Решението е връчено на лицето на 24.09.2025г., а жалбата е депозирана на дата 28.09.2025г., спазен е законоустановения 7-дневен срок по чл. 84 от ЗУБ за обжалване.

По фактите и приетите доказателства по делото

Въз основа на декларация по чл.30, ал.1, т.3 ЗУБ във връзка с първата молба за закрила до българската държава - молба за закрила с вх. №2677/22.08.2024г. на РПЦ – Х., тъй като не е предоставил документи за самоличност, са приети следните данни за самоличността на оспорващият – М. А. А. е деклариран, че е [дата на раждане] [населено място], обл. Рака С., като преди да напусне С. на 20.07.2024г., живял в [населено място], обл. Ракка и от там

напуснал С., по народност – арабин и вероизповедание мюсюлманин –сунит, женен, с три деца, като съпругата и децата му останали в Турция. На 06.08.2024г. влязъл незаконно в Република България.

По първата молба за закрила молба за закрила с вх. №2677/22.08.2024г. на РПЦ – Х., е постановен отказ да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут с Решение № 12701/04.12.2024г. на председателя на ДАБ. Молбата за закрила е мотивирана с продължаващата война в С. - между кюрдите и свободната сирийска армия, войната довела до икономическа криза и липсвали елементарни условия за живот, никой от семейството му не е пострадал, не е бил член на политическа партия, не е бил преследван или арестуван. В решението е квалифициран като „мигрант“. Видно от представения протокол за лично интервю, оспорващият по отношение на военната си служба е заявил следното: „Трябваше да отслужи военната си служба, а аз не исках“, други данни по този въпрос не са заявени.

Решението на председателя на ДАБ за отказ да се предостави международна закрила по първата молба, е обжалвано пред съда, като с Решение № 1565/21.02.2025г. по адм.д. 136/2025г. на Административен съд - Хасково, жалбата е отхвърлена. Видно от стр. 2/3 от съдебното решение, е цитирано посоченото изявление от интервюто на оспорващия, че е трябвало да отслужи военната си служба, но не искал да се сражава. Прието е, че са обсъдени изложените доводи в бежанската му история и за правилен изводът, че изложеното е неотносимо към предоставяне на бежански статут. Също е прието, правилно приложение на закона и по отказа да бъде предоставен хуманитарен статут.

Решението на АС – Хасково е оставено в сила с Решение № 7967/17.07.2025г. по адм.д. 3121/2025г. на Върховен административен съд, като всички възражения на касатора са приети за неоснователни.

С молба с рег. № УП 34078/18.08.25г, подадена от М. А. А. с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., е направено искане да бъде допусната до производство последващата молба за закрила, като изтъква обстоятелства, свързани с обстановката в С., конкретно по чл.8, ал.1 ЗУБ се позовава на дискриминационно набиране на войници посредством административни и наказателни органи, което предполагало да бъде даден бежански статут. Твърди въз основа на данните за военни действия, че лицето е заплашено на базата на религията, респективно политическата си принадлежност да бъде арестуван и изпратен да воюва във все още разкъсваната от гражданска война С.. В този контекст излага данни, че в различни части на страната, продължавал активен въоръжен конфликт и граждански репресии, ситуацията била изключително нестабилна и опасна, изтъква данни на ВКБООН. На следващо място изтъква опасности поради замърсяване от неексплоадирани боеприпаси. Изложени са подробни данни за ситуацията в С., в това число и за период от време, през който е висящо оспорването пред съда на решението за отказ по молбата му за закрила. Представени са в превод и на чужд език медийни публикации за ситуацията в С., изготвена е справка относно ситуацията в Д. ез-Зор, С. през първата половина на 2025г., втора справка за положението в С. първите месеци на 2025г.

По преписката е приложено съобщение до М. А. А., с което се уведомява, че бъде проверена за допустимост последващата молба за закрила съгласно чл.13, ал.2 ЗУБ. Няма обаче доказателства за връчване на съобщението на оспорващия.

По преписката е приложена справка на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ към 05.08.2025г. за общото положение в С., за актуална общественно-политическа обстановка, за състояние на сигурността в Д. ал Зор и Д..

С оспореното по делото Решение № 126X/01.09.2025г., на интервюиращ орган К. Б., определен за такъв със Заповед № РД05-286/13.04.2022г. на председателя на ДАБ, е разгледана молба с рег. № УП 34078/18.08.25г, подадена от М. А. А. с ЛНЧ [ЕГН], квалифицирана като последваща молба за международна закрила, след като са обсъдени заявените основания по първата молба за закрила и резултата от производството.

Що се касае до основанията на последващата молба, същите са обсъдени подробно на стр.2 от решението: твърденията, че съществува реална опасност от тежки посегателства срещу него ако се завърне в С., в това число от мини. Жителите на Ракка били изправени пред заплахи от въоръжени нападения, арести, етнически нападения и липса на ефективна защита, негови близки били загинали, а хуманитарната ситуация ставала все по-лоша, изложеното за опасността за всички умерени мюсюлмани, също е изложено, че оспорващият бил сунит и като такъв отказвал да участва във военни действия и да подкрепя която и да е страна в конфликта, което го превърнало в потенциална мишена за групировките и за режима в Д., след като вярванията му, налагали да отказва да се бие, а все още не бил отбил задължителната военна служба; чувствал се застрашен в С. поради високите нива на насилие, ситуацията не се подобрявала.

Интервюиращият орган след като е обсъдил изискванията на закона, е приел, че представените нови обстоятелства, не могат да се приемат за изложените твърдения в последващата молба. В обобщение е приел, че сочените от молителя причини за нежеланието му да се завърне в С. сега се определяли като субективни негови опасения, а не обективно обосновани такива, и поради това не отговаряли на чл.8, ал.4 ЗУБ за преследване. Формиран е извод, че чужденецът не е посочил заплахата за своя живот и здраве, свързана с негови конкретни лични обстоятелства, като раса, религия, етнос, политическо мнение и социална група. Молителят не посочил нито в основното производство за предоставяне на международна закрила нито в настоящото, че принадлежността му към конкретна религиозна, етническа, политическа или социална група в С., е довела или би довела до конкретна заплахата, както от страна на бившата, така и на новата власт в С. или от някоя групировка, на която държавата не може или не желае да противодейства.

В оспореното решение във връзка със заявената заплахата за живота му при завръщане в С., органът е разгледал нивото на сигурността в С.. Изложеното в справката на Дирекция „Международна дейност“ ДАБ е формиран извод, насочвало към реалистични очаквания за затихване на конфликта в С. и позволявало да се изведе заключение, че не е налице въоръжен конфликт, който да генерира ниво на насилие, водещо до риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, единствено поради физическото му присъствие на всяка територия. Въз основа на заявените данни - няма взаимоотношения с армия и полиция, не е членувал в партии, е формиран и извод, че не съществува нито висока степен на индивидуална опасност, нито опасност вследствие на личните му характеристики, не са констатирани предпоставки за приложение на принципа за забрана за връщане.

По тези съображения, на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ, с Решение № 126X/01.09.2025г., не е допусната последваща молба с вх. № КП-01-6489/18.08.2025г. на М. А. А. до производство за

предоставяне на международна закрила.

По делото е представена справка за С. към 0501.2026г. с данни за общото положение в страната, за актуалната политическа и икономическа обстановка, състояние на сигурността в провинция Рака, актуални данни за нивото на здравеопазване и под чий контрол се намира провинция Рака. Приета е и справка към 09.12.2025г. в която се съдържат и данни за международната помощ и подкрепа за С., и по въпроса подлежат ли на наказание лицата, неявили се за отбиване на редовна военна служба и има ли възможност по тяхно желание да бъдат освободени.

Оспорващия представи отговор по ЗОДОИ на министерство на външните работи по запитване от адв. Б., с отговор на въпроси за рисковете за пътуване до С. към дата 15.10.2025г. – са дефинирани три основни зони на нестабилност в С. – Сирийски К. който се намира под контрола на кюрдите, Северозападните провинции Л. и Т. - с преобладаващо алаутска общност и Ю. провинция С., населена предимно с друзи; На въпрос дали е налице безогледно насилие според информацията на администрацията на министерството - цялостната обстановка в С. продължавала да бъде нестабилна, като перспективите за нейното подобряване на този етап не могат да бъдат определени като изцяло положителни; налице били данни за разнородни случаи на агресия и насилие, предимно в посочените райони на страната, които като цяло не могат да бъдат дефинирани с висока степен на достоверност като „безогледно насилие“. На въпроса дали съществува риск от репресии на цивилни граждани е отговорено, че все още се наблюдават и констатирали случаи на репресии срещу цивилни граждани и представители на конкретни етно-религиозни общности в страната.

При така установеното по фактите, съдът формира следните правни изводи:

По издаването на решението от компетентен орган.

Оспореното решение, издадено от интервюиращ орган К. Б., определен за такъв съгласно Заповед № РД05-286/13.04.2022г. от председателя на ДАБ – МС, представена на л. 112 от делото, е издадено от компетентен орган и в предвидения срок, съгласно разпоредбата на чл. 76б, ал.1 ЗУБ. Тази разпоредба възлага правомощие на интервюиращия орган в срок от 14 работни дни от подаването на последваща молба за закрила да прецени нейната допустимост само въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, да издаде решение за отказ или допускане на молбата до производство по международна закрила.

В случая предвид подаването на молбата за международна закрила на дата 18.08.2025г. и издаването на оспореното решение на дата 01.09.2025г., е спазен предвиденият срок в разпоредбата.

При тези констатации, оспореното решение е законосъобразно по смисъла на чл.146, т.1 АПК.

По спазването на процесуалните правила и изискванията за форма и съдържание на оспореното решение:

Що се касае до спазването на изискванията за съдържание и форма при издаването на оспореното решение, то формално същите са спазени – изложени са подробни правни и фактически съображения, обсъдени са в пълнота твърденията на оспорващия, до степен, позволяваща да бъде осъществен съдебен контрол.

Формално към молбата за закрила са приложени писмени доказателства, и в същата са изложени фактически съображения за нови обстоятелства. До сирийския гражданин чрез адв. Б. и на адреса на адвоката, е изготвено съобщение от 21.08.2025г., според което се уведомява, че преди да се пристъпи към разглеждане по същество на неговата последваща молба за международна закрила от 18.08.2025г., ще бъде преценена нейната допустимост съгласно чл.13, ал.2 ЗУБ, цитират се разпоредбите на чл.76а, чл.76б, ал.1 и чл.13 , ал.2 ЗУБ. В жалбата действително е посочен адрес за контакт на адвоката и електронен адрес, но по преписката няма данни адвокатът да е узнал указанията, които впрочем изцяло произтичат от закона и е безпредметно да се дават указания на адвоката по такива въпроси.

Предвид, че процесната молба от формална страна е редовна, то правилно и в съответствие със закона - чл. 76в, ал.1 ЗУБ, е разгледана само въз основа на новите писмени доказателства, приложени към нея.

При постановяване на оспореното решение органът е приобщил и служебно справка от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ за ситуацията в С., а също са обсъдени и наведените доводи в последващата молба – на две основания – общата ситуация в С. и нежеланието на оспорващия за военната служба. С оглед на това е спазена специалната разпоредба на чл. 6, ал.1 ЗУБ, конкретно изречение второ, с което е въведено задължение за установяване на всички факти от значение за производството за предоставяне на международна закрила и оказване на съдействие на чужденците, подали молба за закрила. Така в казуса по делото

органът е изяснил и служебно всички въпроси от значение за постановяване на решението и относими към изложените твърдения за настъпили нови обстоятелства в последващата молба - за ситуацията в С. и във връзка военната служба в С..

В изпълнение на посоченото правомощие, като се е позовал на данни за ситуацията в С. в решението, интервюиращият орган е извършил проверка на твърденията на оспорващия в последващата му молба за настъпили нови обстоятелства от значение за личното му положение.

В този смисъл, доколкото твърдението на оспорващият, че трябвало да отбие военната си служба, но не желал, макар и да е посочено още по време на личното интервю по молбата за закрила, споменато в решението на председателя на ДАБ и в актовете на съда по тази молба, тъй както е наведено и с процесната последващата молба за закрила, твърди настъпили нови обстоятелства във връзка със същото основание, следва да бъде разгледано при преценката за допустимост на процесната молба.

По изложените съображения, не се установяват нарушения по чл.146,т. 2 и т.3 АПК за незаконосъобразност на оспореното решение.

По спазването на материалния закон

Съгласно чл.13, ал.2 ЗУБ, в действащата редакция след ДВ бр. 89/2020г., подадената последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му на произход, се преценява по реда на глава шеста „Производство“, раздел III, озаглавен „Процедура по предварително разглеждане на последваща молба за закрила“ от ЗУБ, т.е. по реда на чл.76а и 76б ЗУБ.

За да бъде релевантен към основания за предоставяне на международна закрила, отказът отбиване на военна служба следва да е свързан с опасности от репресии спрямо молителя и конкретно във връзка с нежеланието да отбие военна служба. По този въпрос е формирана съдебна практика на Съда на ЕС : Решение на СЕС от 19 ноември 2020 г. по дело EZ, С- 238/19, **ЕСЛ:EU:С:2020:945, с което е дадено тълкуване на** чл. 9 параграф 2, буква д) от Директива 2011/95. Разпоредбата е озаглавена "Действия на преследване", като има предвид прилагането на чл.1 А от Женевската конвенция, видно от параграф 1 на същата

разпоредба. Съгласно тълкуваната хипотеза - по чл.9, ал.2, буква д) от Директива 2011/95, действията на преследване могат да приемат и формата на " д) наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпления или на деяния, попадащи в приложното поле на основанията за експулсиране, посочени в член 12, параграф 2;" Видно е, че чл.8, ал. 5, буква д) от ЗУБ възпроизвежда идентично разпоредбата на директивата като форма на преследване.

Самата принадлежност към определена етническа или религиозна група обикновено не е достатъчно съществено основание да се иска статут на бежанец – арг. от § 70 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец на ВКБООН. В тази връзка, не е достатъчно само доказването на факта, че молителят е арабин по етническа принадлежност и сунит по религия, необходимо е наличие на личен елемент на преследване на посочените основания за признаването му за бежанец. Относно нежеланието му да се сражава в редовете на сирийската армия, в глава V, "В" (параграфи 167-173 от Наръчника на ВКБООН е дадено тълкувателно определение за дезертьори и лица, които се отклоняват от военна служба, отграничени са случаите, при които необходимостта от изпълнение на военната служба е единствената причина за статут на бежанец. Лицето следва да докаже, че изпълнението на военната служба за него би означавало участие във военни действия, противоречащи на неговите действителни политически, религиозни или морални убеждения или на валидни съображения на съвестта.

Правилно е приетото, че последващата молба не се основава на нови доказателства, имащи отношение към предоставяне на международна закрила по отношение на ситуацията в С.. Видно от данните за ситуацията в С. по справките на Дирекцията, на ВКБООН и дори данните, изнесени от страна на оспорващия, в това число и отговорите на министерството на външните работи на Република България дадени към октомври 2025г., въпреки че в някои части положението е нестабилно и напрегнато, са започнали процеси на стабилизиране на обстановката, ситуацията в С. е овладяна до степен, която да осигури приемливо ниво на сигурност на цивилното население. Доводите от името на оспорващия за ситуацията в конкретни райони на С., не обосновават допускане на последващата му молба, идентично позоваването на вътрешни конфликти и произтичащи от тях опасности, и по съображение, че не са относими дори към цялата територия на провинция Ракка, където оспорващият е живял, нито за цялата територия на държавата му по произход С.. Чуждият гражданин се позовава на общоизвестни факти, които не се отнасяли лично до него, а единствено с цел допускане на

последващата му молба.

Следва да се посочи, че в съответствие с чл.33, пар.1, буква г) от Директива 2013/32, интервюиращият орган, е изследвал служебно и втората предпоставка, предвидена алтернативно в разпоредбата за преценката на молбата като "недопустима" по смисъла на директивата - "основанието" не са се появили нови елементи или факти, свързани с това дали кандидатът отговаря на условията за предоставяне на международна закрила. Така интервюиращият орган е обсъдил подробно както наведените основания в последващата молба, така и съгласно справката за ситуацията в С.. Данни за нови факти и обстоятелства по разпоредбата на директивата не се установяват и пред съда, видно от приобщената по делото Справка на Дирекция "Международна дейност" при ДАБ, изготвена към 05.01.2026г. с данни за общата ситуация в С. след постановяване на сопореното решение и за провинция Ракка, където е живял оспорващия. Въз основа на тези данни не може да се направи различен извод и следва да се потвърди, че общата ситуация в С. не представлява въоръжен конфликт и не е достигнат висок праг на степента на насилие за цивилното население, които сами по себе си да представляват основание за предоставяне на закрила. На 25 август 2025г. САЩ преустановява действието на санкционни разпоредби срещу С. и оттогава международната търговия била възобновена. На 05.09.2025г. бил създаден Сирийски фонд за развитие, финансиран от частния сектор, бил предназначен за подкрепа на възстановяването и създаването на работни места, като само 1 час след началото даренията надхвърлили 60 милиона щатски долара, а по изявление на министъра на извънредните ситуации на С., средствата от Фонда ще бъдат съсредоточени в регионите, най-засегнати от конфликта. Броят на завръщащите се сирийски граждани от чужбина в С. и на вътрешно-разселените лица по домовете им е с тенденция на постоянно увеличение, а данните за премахване на наложени санкции от САЩ и за създадения фонд, както и за подкрепата от ВКБООН и в справката пред съда, изцяло подкрепят изводите в оспореното решение и към момента на устните състезания по делото.

Този извод е направен и въз основа на декларираното от оспорващия, че не е политически ангажиран, освен това същият не е заявил, че отказва да служи в сирийската армия по конкретни религиозни съображения, нито са наведени морални убеждения или съображения на съвестта, които да му пречат да служи в армията, отказът дори да е свързан само с опасността за живота му при военни действия, е неотносим. В тази връзка видно от справката на Дирекцията при ДАБ към декември 2025г., представена пред съда, още през февруари 2025г. няколко източници са съобщили, че президентът на сирийското временно правителство А. Ал Ш. е обявил, че премахва задължителната военна служба и вместо това разчита

на доброволно набиране на войници, а от придружаващ текст на шведска телевизионна програма Svt nyheter от февруари 2025г., Х. Т. ал Ш. започва интензивно набиране на служители за полицията и за военните структури. В статия на арабски език без дата, Шведският център за информация се позовава на това видео, като според статията войниците и подофицерите се набират чрез интензивни програми, които се отклоняват от традиционните академични стандарти и правила на обучение, който процес имал за цел да ускори обучението на военни служители за силите на сигурност за да отговори на потребностите на новата държава. В статия от края на февруари сирийската телевизия съобщава за слухове, съгласно които преходните власти в провинциите Т. и Л. са призовавали и са наемали мъже за военна служба, страници във Ф., предполагаемо управлявани от близки до правителството на А. медийни професионалисти съобщавали, че силите за сигурност са поставили контролно пропускателни пунктове в градовете Джабла, Банияс и К. и са арестували хора с карти карти за уреждане на статус. Официални източници цитирали ръководителя на центъра за набиране на персонал в [населено място], който категорично отрекъл тези слухове. Същият източник заявил, че военната служба в С. вече е доброволна и призовава за търсене на информация от официални източници. Преходната администрация на С. премахва задължителната военна служба, освен в ситуации н национално извънредно положение. Според различни източници, сирийската армия ще се превърне в армия на доброволци, в която населението ще бъде насърчавано да участва, с цел осигуряване на границите на страната. Все пак остава потенциално възможно провеждане на потенциална военна кампания за наборна военна служба в случай на национално извънредно положение, няма източници, съобщаващи за наборна военна служба, изисквана от преходната администрация.

При тези потвърдени данни, да се приеме, че за оспорващия съществува риск да бъде принуден за военна служба в С. и в ситуация, в която не е обявено национално извънредно положение, ще бъде в противоречие данните от официални и потвърдени източници в справка на Дирекцията при ДАБ. Тези данни опровергават твърденията за обратното от източници на информация, които нямат официален характер и на които оспорващият се позовава.

Всички обсъдени обстоятелства, потвърждават извода в оспореното решение, че процесната последваща молба за закрила не се основава на новонастъпили обстоятелства, относими към предвидени основания за предоставяне на международна закрила, в това число, не е обоснована и с такива, които не са наведени и взети предвид в производството по разглеждане на първата молба за закрила. Този извод следва и предвид датата на постановяване на решението на Върховния административен съд –17.07.2025г., към която е настъпила промяната

във военната служба в С. и съобразена ситуацията в страната, а последващата молба е от дата 18.08.2025г.

В обобщение, съдът формира извод, че оспореното по делото решение е издадено от компетентен орган, при спазване на законоустановените срокове и в изискващата се писмена форма, съдържа ясни и точни мотиви - фактически и правни, постановено е при спазване на националния закон и чл.33, пар.1, буква г) от Директива 2013/3, като служебно е приобщена информация и обсъдена в мотивите за С.. Оспореното решение е и материално-законосъобразно, формираните в него изводи за личното положение на оспорващия са обосновани и доказани към датата на постановяване на решението, неопровергани са и в хода на съдебното производство, предвид и данните за С. след издаването му. След оценка на всички обстоятелства по индивидуалното положение на търсещия закрила и държавата му на произход, правилно ответният интервюиращ орган на ДАБ е определил подадената от този кандидат молба за недопустима по чл. 13, ал.2 ЗУБ.

По изложените съображения съдът приема оспореното решение за законосъобразно, не се установяват основания за незаконосъобразност по смисъла на чл. 146, т.1 – 5 АПК. Жалбата е неоснователна и като такава следва да се отхвърли. Решението на съда не подлежи на обжалване - чл. 85, ал.3 във връзка с чл.84, ал.2 ЗУБ.

Така мотивиран, Административен съд София – град, I-во отделение, I2-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. А., [дата на раждане] в С., гражданин на С., чрез адв. Б. от САК, против Решение №126X/01.09.2025г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет.

Решението на съда е окончателно.

Съдия: